

Repertoriumnummer/ Europees [REDACTED]/
datum van uitspraak [REDACTED]
dossiernummer [REDACTED] K.L.
notitienummer parket [REDACTED]

☐ niet aan te bieden aan de
ontvanger

Uitgifte

uitgereikt aan	uitgereikt aan	uitgereikt aan
op €	op €	op €

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen,
afdeling Brugge,
sectie familie- en
jeugdrechtbank

Beschikking

aangeboden op
niet te registreren

eenendertigste kamer

BESCHIKKING

In het dossier van

L.K.

rijksregisternummer : [REDACTED]
geboren te (Duitsland) op [REDACTED] 2007
zoon van P.L. en N.L.
wonende te België

1. Feiten, procedurevoorgaanden en voorwerp van de vordering

De minderjarige K.L. (°2007 in, Duitsland) is de zoon van N.L. (°1978 in, Polen) en P.L. (°1978 in, Polen). K.L. en zijn vader hebben de Belgische nationaliteit. Moeder heeft de Poolse nationaliteit.

De ouders zijn in 2012 naar België gekomen. Zij zijn uit de echt gescheiden bij vonnis van de Poolse Republiek van het Kantongerecht in [REDACTED], van [REDACTED] 2015. In dit vonnis werd de ouderlijke macht voornamelijk aan de moeder toevertrouwd. Beide ouders werden verplicht tot het dragen van de kosten voor levensonderhoud van het minderjarig kind en de vader werd veroordeeld tot het betalen van een onderhoudsbijdrage. Er werd niets beslist over de contacten met het minderjarig kind.

Van 2014 tot 2020 verbleef K.L. bij moeder in België. In 2020 keerde moeder terug naar Polen. K.L. bleef nadien bij zijn vader in [REDACTED] België. In de vakantieperiodes ging K.L. vaak alleen of met papa op bezoek bij mama.

K.L. werd in de vrijwillige jeugdhulpverlening opgevolgd door het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg [REDACTED] (OCJ) sinds juli 2023. Gezien K.L. niet akkoord ging met de verwachtingen van het OCJ, zetten zij hun tussenkomst stop. Papa had in december 2023 ook medegedeeld aan het OCJ dat hij terug zou verhuizen naar Polen met K.L. omdat hij veel problemen had met K.L. en te weinig toezicht kon bieden op zijn zoon. In Polen zou er een netwerk zijn van familie en vrienden en mama mee de zorg opnemen. Het OCJ maakte het dossier op 8 januari 2024 over aan het parket van de procureur des Konings West-Vlaanderen [REDACTED].

De jeugdrechter ontving op 9 januari 2024 een vordering van het parket van de procureur des Konings West-Vlaanderen [REDACTED], tot het nemen van maatregelen ten aanzien van een minderjarige wegens een verontrustende opvoedingssituatie.

In het eindverslag van het OCJ van 8 januari 2024 is er sprake van een zorgwekkende persoonlijkheidsontwikkeling bij K.L., een eigenaardige kijk op de maatschappij en een eigen manier van denken en van zich gedragen, weinig empathisch vermogen, het zich weinig aantrekken van de impact van zijn gedrag of denkwijze op anderen, een bijzondere manier van communiceren (ofwel geen oogcontact, ofwel star kijken met grootse woorden die niet steeds in de juiste context worden gebruikt) en een intimiderende houding. Er werd verder vermeld dat K.L. zich laat inspireren door idealen en door een extreem gedachtengoed. Hij was het laatste anderhalf jaar amper aanwezig op school en er waren zorgen rond zijn interacties met medeleerlingen en leerkrachten. Er was ook sprake van bizar gedrag (met zichzelf praten, plots indianendans doen en zingen op de speelplaats, enz.). Hij

was het niet eens met het schoolsysteem en de school had geen grip op hem. Hij was onvoorspelbaar op school en men vreesde dat hij ooit de controle zou verliezen. Hij werd uiteindelijk definitief geschorst op school wegens beledigende uitspraken naar meisjes toe, het meenemen van een mes naar school en een gevecht met een medeleerling. De politie vernam via het openbaar gerucht dat hij een "plan A" en een "plan B" had, waarover hij in codetaal praatte. Het OCJ wilde voor K.L. diagnostiek via een residentiële opname, psychiatrische opvolging, een zinvolle dagbesteding en een volwassen persoon bij wie K.L. zijn ideeën kon aftoetsen. K.L. was niet akkoord met de verwachtingen. Hij bood zich niet aan op het engagementsgesprek en papa liet weten dat hij terug naar Polen was vertrokken. In bijlage wordt een vertaling in het Engels en Pools van het eindverslag van het OCJ meegestuurd.

Op [REDACTED] heeft de ambtenaar van de burgerlijke stand [REDACTED] België de aangifte van vertrek naar het buitenland ontvangen van K.L., met nieuwe verblijfplaats Polen, [REDACTED].

De sociale dienst kreeg op [REDACTED] van vader de bevestiging dat K.L. gedomicilieerd was in Polen sinds [REDACTED]. Vader deelde mee dat K.L. onder de zorg van zijn moeder in Polen wilde blijven en niet wenste terug te keren naar België. Vader liet weten dat hij in juni/juli 2024 ook zelf zal verhuizen naar Polen en dat hij en moeder K.L. elk de helft onder hun hoede zullen nemen. Vader werkt momenteel als vrachtwagenchauffeur in België.

Op [REDACTED] had de consulente van de sociale dienst ook een videogesprek met moeder en K.L.. Moeder en K.L. bevestigden toen dat K.L. bij moeder in Polen was en er formeel geregistreerd werd. Moeder zei, net als vader, dat bij de terugkeer van vader naar Polen in juni/juli 2024 de zorg voor K.L. zal worden verdeeld. Moeder en K.L. zegden dat K.L. niet meer zal terugkeren naar België, gezien er in België te weinig toezicht was op K.L. en hij hoofdzakelijk zijn plan moest trekken. In Polen hebben ze familie en vrienden die hen zullen helpen. Zijn toekomst ligt in Polen. K.L. wil daar zijn opleiding op school afmaken en een diploma behalen. De bezorgdheden vanuit het OCJ werden door de sociale dienst met moeder en K.L. besproken. K.L. en moeder bevestigden dat ze daarvan op de hoogte waren. Moeder zei psychiatrische hulp te zullen zoeken voor haar zoon in Polen alsook de inschrijving op school in orde te zullen brengen. K.L. verklaarde zich daarmee akkoord.

Op [REDACTED] gebeurde nazicht door de politie op het adres in [REDACTED] België en werd K.L. niet meer aangetroffen in de woning van zijn vader. Vader bevestigde ten aanzien van de politie dat K.L. in Polen was, waar hij bij zijn moeder woonde en schoolliep.

2. Bespreking

2.1

Overeenkomstig artikel 7 van de Verordening 2019/1111 van de Raad van de Europese Unie van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (hierna: verordening Brussel II ter), dat de internationale bevoegdheid van de rechtbanken bepaalt, zijn *"ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid bevoegd de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt"*.

Uit hetgeen hierboven onder punt 1 werd uiteengezet, blijkt dat K.L. op het ogenblik van de aanhangigmaking van onderhavige zaak door het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, [REDACTED], zijn gewone verblijfplaats in België had, meerbepaald in [REDACTED].

Bijgevolg is de [REDACTED] rechtbank bevoegd om uitspraak te doen over de vordering van het openbaar ministerie.

2.2

Artikel 12 van diezelfde verordening Brussel II ter voorziet in een mogelijkheid voor de bevoegde rechter om een zaak te verwijzen naar een ander gerecht indien dit naar zijn inzicht beter in staat is de zaak te behandelen.

Voornoemd artikel 12 bepaalt het volgende:

“1. In uitzonderlijke omstandigheden kan een ten gronde bevoegd gerecht van een lidstaat, op verzoek van een van de partijen of op eigen initiatief, indien het van mening is dat een gerecht van een andere lidstaat waarmee het kind een bijzondere band heeft, beter in staat is het belang van het kind in de specifieke zaak te beoordelen, de behandeling van de procedure, of een specifiek onderdeel daarvan, aanhouden en ofwel:

- a) een termijn bepalen voor één of meer van de partijen om het gerecht van die andere lidstaat te informeren over de aanhangige procedure en over de mogelijkheid de bevoegdheid over te dragen en een verzoek aan dat gerecht te richten; of*
- b) het gerecht van een andere lidstaat verzoeken zijn bevoegdheid overeenkomstig lid 2 uit te oefenen.*

2. Het gerecht van de andere lidstaat kan de bevoegdheid, wanneer dit, gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak, in het belang van het kind is, aanvaarden binnen zes weken:

- a) nadat de zaak op grond van lid 1, onder a), bij dit gerecht aanhangig is gemaakt; of*
- b) na de ontvangst van het verzoek overeenkomstig lid 1, onder b).*

Het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht of dat werd verzocht om de bevoegdheid te aanvaarden, stelt het gerecht waarbij de zaak het eerst aanhangig is gemaakt hiervan onverwijld in kennis. Indien het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, de bevoegdheid aanvaardt, ziet het gerecht waarbij de zaak het eerst was aangebracht af van het uitoefenen van zijn bevoegdheid.

3. Het gerecht waarbij de zaak het eerst was aangebracht blijft zijn bevoegdheid uitoefenen indien het de aanvaarding van de bevoegdheid door het gerecht van een andere lidstaat niet heeft ontvangen binnen zeven weken nadat:

- a) de termijn waarover de partijen beschikken om een verzoek aan het gerecht van een andere lidstaat te richten overeenkomstig lid 1, onder a), is verstreken; of*
- b) dat gerecht het verzoek overeenkomstig artikel lid 1, onder b), ontving.*

4. Voor de toepassing van lid 1 wordt het kind geacht een bijzondere band met een lidstaat te hebben indien:

- a) het kind na de aanhangigmaking van een zaak bij het in lid 1 bedoelde gerecht zijn gewone verblijfplaats in die lidstaat heeft verkregen;*

- b) het kind voordien zijn gewone verblijfplaats in die lidstaat had;*
- c) het kind onderdaan van die lidstaat is; L 178/22 Publicatieblad van de Europese Unie 2.7.2019 NL*
- d) een van de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, zijn gewone verblijfplaats in die lidstaat heeft; of*
- e) het geschil betrekking heeft op maatregelen ter bescherming van het kind die verband houden met het beheer, de instandhouding van, of de beschikking over bestanddelen van het vermogen van het kind die zich op dat grondgebied van die lidstaat bevinden.”*

2.3.

In casu moet worden vastgesteld dat K.L. zijn gewone verblijfplaats ondertussen in Polen heeft en niet zinnens is om nog terug te keren naar België. Moeder woont in Polen en ook vader heeft de intentie om binnenkort terug in Polen te gaan wonen. Bijgevolg zijn zowel voorwaarde a als d van artikel 12, 4 van de verordening Brussel II ter vervuld.

Nu er in onderhavige zaak een opvolging van K.L. nodig is, gezien de zorgen rond zijn persoonlijkheidsontwikkeling, en een opvolging en begeleiding enkel mogelijk zijn in het land waar hij verblijft, namelijk in Polen, meent de rechtbank dat het Poolse gerecht beter in staat is om de zaak te behandelen en dat het dus in het belang van de minderjarige (en diens ouders) is dat de zaak zou worden doorverwezen naar de bevoegde rechtbank in Polen.

Bijgevolg is er aanleiding om de rechtbank in Polen te verzoeken zijn bevoegdheid overeenkomstig artikel 12, 1, b van de verordening Brussel II ter uit te oefenen. Via mevrouw de raadsheer van het hof van beroep van Brussel [REDACTED], verbindingsmagistraat binnen het Europees Justitieel Netwerk, werd vernomen dat het verzoek mag worden gericht aan volgende centrale autoriteit, die dit aan de juiste overheid kan richten :

Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich Wydział Międzynarodowych Postępowowań Rodzinnych.
Polski Organ Centralny.

Department of Family and Juvenile Affairs Division of International Family Proceedings. Polish Central Authority.

Al. Ujazdowskie 11

00-950 Warszawa

polandchildabduction@ms.gov.pl

Het openbaar ministerie en de raadsman van de minderjarige verklaarden zich akkoord met huidig verzoek.

Gezien de artikelen 4, 11, 12, 16, 31, 32, 34 tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935; artikel 10, 54, 55, 58, 61bis, 62 van de wet van 8 april 1965, gewijzigd door de wet van 15 mei 2006 en de wet van 13 juni 2006; en de artikelen 7 en 12 van de Verordening 2019/1111 van de Raad van de Europese Unie van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (hierna: verordening Brussel II ter)

Er werd rekening gehouden met de artikelen 52bis en ter, 54bis, 58 en 63bis en ter van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen (artikelen 11, 12, 31 tot 37 en 41).

BESLISSING VAN DE JEUGDRECHTER

Verklaart zich bevoegd om uitspraak te doen over de vordering van het openbaar ministerie tot het opleggen van een jeugdbeschermingsmaatregel ten aanzien van de minderjarige K.L.;

Stelt vast dat de minderjarige sinds de aanhangigmaking van de zaak bij de jeugdrechtbank alhier zijn gewone verblijfplaats in Polen heeft verkregen en dat het gerecht in Polen op dit ogenblik beter in staat is de zaak te behandelen;

Stelt vast dat het in het belang van het kind is om de zaak op grond van artikel 12,4 van de verordening Brussel II ter te verwijzen naar de rechtbank in Polen;

Verzoekt de Poolse bevoegde rechtbank de bevoegdheid te willen uitoefenen en te aanvaarden binnen zes weken na de ontvangst van huidig verzoek overeenkomstig artikel 12, 2 b van de verordening Brussel II ter;

Verzendt hiertoe onderhavige beschikking naar:

Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich Wydział Międzynarodowych Postępowań Rodzinnych.
Polski Organ Centralny.

Department of Family and Juvenile Affairs Division of International Family Proceedings. Polish Central Authority.

Al. Ujazdowskie 11
00-950 Warszawa

Stelt de zaak voor evaluatie op een kabinetszitting van [REDACTED] om [REDACTED] u.

Houdt de uitspraak over de kosten voorlopig aan.

Beveelt de voorlopige tenuitvoerlegging van deze beschikking.

Aldus uitgesproken in kabinet op [REDACTED].

De griffier

De jeugdrechter

[REDACTED].

[REDACTED]

BEROEP t. BESCHIKKING

De verklaring van beroep wordt gedaan binnen de termijn van 30 dagen vanaf de overhandiging van het afschrift of vanaf de dag dat betrokkene bij gerechtsbrief kennis heeft gekregen van de beschikking. Deze verklaring wordt gedaan op de griffie van de rechtbank die deze beschikking heeft gewezen, waarbij tevens een verzoekschrift wordt gevoegd houdende de grieven.